

15.

En thybo præjst.

I en sogn herop i æ land mued nordvest
der haaed de fuer manne oer sien en præjst.
Han var eet som geistlig folk var flest,
noe mener æ et forde hans kjerck var tom for de mjest
fuer æ mand var sandelig både klog og begawed
æ wel nødde sej ham nøj po, da han er både død og begraved.
- Der var ilywel en sønda der var fuld hus aah meld
aa det er om den begivenhed æ her wel fortæl.
Han vil gjæe spel kvot, det wil den her mand,
men det er han jo et jenne om her i æ land,
æ menner de samm bud for alle moe gjæll
så hvorfor skal en præjst et ha lov te aa spell ?
Vorheer var vis da de sam slaws sønder,
lod være lieg stuer for præjst og bønder.
- En awten haed æ præjst just det svineheld,
at en tre goer mænd lisse stel a dem selv,
han haed lieg soet aa foot hans præken flækket sammen
som han wil hold i maaer aah der var sagt amen.
- De pkked forsigtig po hans studierkammerdae
for aa forstyer æ præjst var jo alle waer,
men vor faaer var visibel-aah æ kvot kom frem
aah de føest fier staaen soer ingen nøj te dem,
det var lødløes spel aah den var stuer,
men fuer æ præjst var eth mier skidt end guer,
han sat i en bandsat uheld den næet

det virked i hans hue aah han var søvning aah træet,
var det ruder der var trumf, var det spaaer han fik
og altid kom der til at mangel' et pa stik.
Han prøwed aah læ dem træk, aah han forsøgt med list
men ilywl bløw han altid beet tilsidst,
der jordiske mammon der var ham betroed
for svandt som die andre djer dyngee de groed.
Teh sidst var æ driftkapitaal brugt op
og der var ingen der gjord' tegn til stop,
han tabt aah han tabt, aah stuer var hans gjæld,
da æ kvotkaael brød op fuer aah goe hjem te sæ sell.
. Hvad skull han da gyer den arme hyrde ?
nedtrykt han stod af sin gjæld og sin byrde.
Da sejer den jen a hyrdens fuer
hvis do i maar kan gøer en præken saa guer
te do fræ die stuel kan flet de fier kwot ind i die taael
saa skal do i al fald ingenting teh mæe betaael
de tøet die ander der lod sig hør
ingen will gyer krav poe en jenneste øer.
De gaw haandslaw som poe en hajl om en stud
aah med en fiffig mine gik de ud.
- De var snaaer maaer, aah de bløw daae
aah det var da i vedren ikke til, at forstaa
saa religiøs som folk var bløwn poe den egn
de myldrede teh kjer som de var bidt,

15.

men det var jo ogsaa en slaws dobbelt eller kvit,
det var fyldt øwer det hile teh æ vagnhus dae
enhver will høer hvad æ præjst var waer
æ menighed stod po hinajen som sild i en tønd
en klokstaaen faer æ præken skull begynd,
ja, æ klokker kund saamænd godt spaaer aah ring sammen
fuer æ kommun var der baade ung og gammel.
Naae endelig begynd da æ dejgn da æ ritual
aah det hile gik saadan ganske normal,
æ præjst haed allered' præked læng
mens æ goer mænd djer tanker de var ved æ peng,
de troed dem allered' redded og hjem,
da med jeth æ præjst sejer - om nu den slem
pludselig af disse runder kom ind,
da ville vi gyse med angst i vort sind,
og slog han sine klør i vore hjerter
vi ville raabe - Gud spar os den smerte,
- Der gik igjennem æ kjerck en gisp.
Aah, ja den præjst er klogere end nue bisp.
-- Haaed der dengang været tænkebokse opfojen
kund han saamænd nem en halvsnes tusind haed wojen.

K.E.Thomsen.